

Za Evropu křesťanskou?

Bojíme se. Máme strach z uprchlíků, kteří zaplavují Evropu. Chceme mít svobodu a zároveň být v bezpečí. Jak říká polský sociolog Zygmunt Bauman: "Nemůžeme být naprosto svobodní a zároveň být naprosto v bezpečí." Chceme-li být svobodní, budeme za to platit určitou mírou nebezpečí, která nám hrozí. Nemůžeme mít obojí v naprosté míře. Máme strach, že imigranti ohrozí naše křesťanské hodnoty. Ale jak si my sami těchto hodnot vážíme? Jakou cenu v naší společnosti má manželství, když se rozvádí každý druhý svazek a mladí ani do tohoto institutu vstupovat nechtějí? A co ochrana nenarozeného života, kterou jsme zaměnili na právo matky rozhodovat o narození dítěte? A co naše populační křivka, která stále klesá a nyní připadá na 1 ženu pouze 1,2 dítěte? Ani s posledním rozloučením našich blízkých a přátel to není zrovna v souladu s křesťanskými hodnotami. Bojíme se umírání a smrti a toto téma je ve společnosti tabu. Reklamy ukazují mladé, zdravé a úspěšné lidi, ostatní nemají šanci. Smrt je uzavřena za brány nemocnic, LDN a hospiců jako něco, co sem nepatří, a čím se nechceme zabývat. Bojíme se posledního rozloučení, proto je dnes nárůst kremací nebo pohřbů do země bez obřadu. Dle sdělení pracovníků krematorií si mnoho rodinných příslušníků ani nevyzvedne urnu s popelem, což se nedá říct o krematoriích pro tzv. zvířecí mazlíčky, kdy se údajně ještě nestalo, aby si majitel nevyzvedl urnu s popelem svého zvířecího miláčka. Jistě řeknete, že pohřeb stojí nemalé peníze a je to pravda, ale na druhé straně jsme ochotni se zadlužit a půjčit si na věci, které jsme postavili na první příčky našich životních hodnot jako je nejmodernější elektronika, dovolená, zážitkové akce apod. Vztahy jsme vyměnili za spotřební zboží a v případě, že se cítíme ohroženi, se oháníme křesťanskými hodnotami. A co slavení křesťanských svátků, které vnímáme jako den volna a příležitost, kdy

můžeme navštívit moderní "svatyně" hyper a supermarketů a strávit svátek opět obklopeni konzumem. Nesmíme se pak ale divit, že jsme svým chováním Evropu otevřeli těm, kdo v ní vidí příležitost, jak se zde usadit a zasít zde svou kulturu a své náboženství, které s křesťanstvím nemá nic společného.

Pavla Golasowská,
poslankyně PSP ČR.

Babybox v Třinci

Je to již víc než 15 měsíců, kdy jsem se poprvé informovala na to, kolik by asi stál babybox a kolik by stálo provozování tohoto zařízení. A neuplynulo ani 1,5 roku a věta, kterou jsme si dali do volebního programu „vznik babyboxu v Třinci“ se již 21. září 2015 stala skutečností. Slavnostně byl tento 67. babybox v ČR uveden do provozu 1. října 2015 ve 12 hod. Je umístěn ještě před hlavní branou v budově vedení Nemocnice Třinec, tzn. po pravé straně od vchodu. Těší mě to obzvlášť proto, že si myslím, že naše město je místem, které leží nejen blízko hranic se Slovenskem a Polskem, ale jak už jsme i v minulosti zaznamenali, pracují zde i lidé z dalekého okolí... Možná by maminka z Ostravska neodložila své dítě kdesi na Balinách, ale vložila by ho do babyboxu... Však i nedaleký Frýdek-Místek byl před časem svědkem záchranu jedné holčičky, která tak byla 127. dítětem, které bylo do babyboxu odloženo, a tím zachráněno. Možná si myslíte, že je babybox špatné řešení, že je lepší, když je dítě vychováváno v rodině... To samozřejmě ano, ale ne vždy to je možné. Někdy se stane, že se dívka dostane do pozeňnaného stavu a neví si rady. Důvody mohou být různé – je mladá, nemá doma zázemí, přítel si ji nechce vzít, možná ještě dělá školu... Pro takové případy funguje třinecká pobočka Centra pro rodinu a sociální péči z. s., která pod vedením Libuše Pavlíkové vždy podá

pomocnou ruku, ale někdy jsou případy, kdy se daná maminka prostě rozhodne pomoc nevyhledat, ale děťátko z různých důvodů donosí. A to je potom jenom dobře, že ho dá do dobře vyhříváného či dokonce klimatizovaného prostoru (jakým je nejnovější babybox v Třinci) odkud už si ho vezmou lidé, kteří už pak budou vědět, co s ním a komu ho dát, ne?

Jen pro ilustraci – pořízení babyboxu stojí cca 250.000 Kč, ale jeho provozování už téměř nic – dle slov pana Hesse (zakladatele babyboxů v ČR). Přesto něco ano, a i proto se na koncertu Srdce Evropy pořádala sbírka, na jejímž konci byl předán šek s částkou 30.000 Kč právě na provozování babyboxu.

Lidský život, který ale zachrání každé toto zařízení, a možná časem právě i to naše v Třinci, které je ale teprve 9. v Moravskoslezském kraji, ten je k nezaplacení.

Kateřina Cubrová,
místopředsedkyně MO KDU-ČSL v Třinci

Jaká bude budoucnost našeho školství v Třinci?

V současnosti funguje v Třinci 12 mateřských škol, v 58 odděleních je zapsáno 1363 dětí. Dále je to 10 základních škol, kde v 137 třídách je zapsáno 2833 žáků. V tomto počtu jsou také zahrnuty počty škol a žáků Církevní základní školy, kterou zřizuje SCEAV. V Třinci je taky 1 škola speciální a 3 střední školy – gymnázium, obchodní akademie a soukromá odborná škola Třineckých železáren. Vyučovací jazyk v mateřských a základních školách je český a polský, na středních školách český.

To co našim školstvím tiše pohnulo a ještě bude hýbat, je demografie. Nejedná se jen o obecný

pokles porodnosti, ale taky o odstěhování celých rodin z našeho města a migraci obyvatelstva v rámci našeho katastru. Pokles počtu žáků od devadesátých let postihl také národnostní školství na území města a město jako zřizovatel muselo do tohoto procesu zasáhnout. Postupovalo citlivě s vůlí dobrého hospodáře a také s vůlí zachovat vysokou kvalitu výuky s ohledem na specifika národnostní menšiny.

Více než problematika národnostního školství, nás ale trápí migrace obyvatelstva v rámci našeho katastru. Rodiny odcházejí z oblasti Sosny, Borku, Folvarku a obecně z části starého Třince. Naopak se stěhují do Oldřichovic, Nebor, Tyru. Není na tom nic špatného, ale bohužel se s touto novou výstavbou nestěhuje také školská infrastruktura. Bylo by bláhové si myslet, že v těchto oblastech vybuduje město nové školy. Bude nutné naplnit školy stávající a dořešit bezpečnou dopravu dětí například školním autobusem. Ale k těmto krokům je potřebná rozsáhlá diskuse s občany, kterých se tato problematika bude týkat. Zároveň si také nepřejeme, aby došlo k vytvoření vyloučených lokalit, jako tomu je již dnes v oblasti Borku. Zde svádíme velký boj o to, abychom zachovali činnost místní mateřské školky, kterou provozujeme v objektu CPI. Naším cílem je využít evropských prostředků na zachování právě této školky pro místní občany.

A teď mi dovoluňte se vyjádřit k investicím do školských zařízení, které proběhly během léta v našem městě. Musím důrazně říci, že neexistuje žádná preference jakéhokoli školství a přistupujeme ke všem jeho částem tak, jak v dané chvíli potřebují. Obecně se potýkáme s nedostatkem finančních prostředků, ale co nám určitě nechybí, je elán a chuť tyto problémy řešit. Vždy nás nesmírně těší, když se nám podaří dotáhnout nějaký projekt do zdárného konce a téměř vždy je to taky zásluhou kvalitních ředitelů, kteří tyto školy vedou. V letošním létě tedy proběhlo zateplení MŠ Habrová, PZŠ a MŠ Oldřichovice a dlouho očekávaná rekonstrukce tělocvičny ZŠ Koperníkova. Ale toto byly jen hlavní investiční akce, ty další, menší, probíhaly na jednotlivých školských zařízeních. Můžeme vzpomenout například dokončení rekonstrukce hygienických zařízení na MŠ Janáčkova nebo dokončení rekonstrukce hygienických zařízení nebo otevření zahrad v přírodním stylu u MŠ Koperníkova a Sosnová. A jaká bude budoucnost? Připravujeme přesný harmonogram oprav školských budov, který nám napomůže lépe odhadnout potřeby našich školských zařízení a to bez ohledu na to, o jakou školu se bude jednat.

Ing. Michael Trojka,
místostarosta města pro oblast školství